

vid, hvilket vilde svare til $8\frac{3}{4}$ Mill. Kr. herhjemme. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Satserne. Der er 4 Klasser; det begynder med henholdsvis 1—4—7 og 10 pCt., saaledes at i første Klasse falder Arveladerens Ægtefælle og Børn, i anden Forældre og første Sidelinie, i tredje Bedsteforældre og anden Sidelinie, og i fjerde Klasse alle andre. Afgiften er stigende efter Formuen fra 1 pCt. og op til 6 pCt., den sidste Sats af Arvelodder paa over 120,000 Kr. Det er en glidende Skala. Det maa ikke forstaaes saaledes, at der betales 6 pCt. af en Arvelod paa 120,000 Kr., det er kun den Del af Arvelodden, som er over 120,000 Kr., der betaler 6 pCt. Af den Del, der ligger imellem 60,000 Kr. og 120,000 Kr., svares der 5 pCt. og saa fremdeles. Jeg skal nævne de nøjagtige Procenter, der svares af Arvelodderne. En Arvelod paa 10,000 Kr. svarer 2,4 pCt., en Arvelod paa 20,000 Kr. 2,7 pCt., en Arvelod paa 120,000 Kr. 4,3 pCt., en Arvelod paa 500,000 Kr. 5,59 pCt., og en Arvelod paa 1 Mill. Kr. svarer 5,79 pCt., 6 pCt. naas aldrig. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er ikke Arven, jeg nævner, det er den enkelte Arvelod, som svarer Arveafgiften, den beregnes ikke efter det samlede Bos Størrelse, men efter den enkelte Lods Størrelse.

I Folketinget er gennemført forskellige Lempelser, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Der er kun en Ændring, som er af stor Vigtighed, og som angaar Ægtefæller, der hendsidde i uskiftet Bo. I det oprindelige Forslag var det bestemt, at naar Ægtefællen blev hendsiddende i uskiftet Bo, skulde der betales Arveafgift af den Del af Boet, der faktisk faldt i Arv ved Dødsfaldet. Det var foreslaaet for at sikre sig imod, at Arveafgiften skulde slippe af Hænderne paa Statskassen. Men det vakte megen Uvillie nede i Folketinget, adskillige Følelser sattes i Bevægelse i den Anledning, og det er saa lykkedes at naa nogenlunde det samme ad anden Vej. Nu bevare vi den gamle Hovedregel, at der ikke skal svares Arveafgift, naar Ægtefællen hendsidder i uskiftet Bo, men Boets Størrelse skal konstateres, og man sikrer sig, at i det mindste af den Halvdel af Boet, som repræsenterer, hvad den af-

døde Ægtefælle ejede, faar man Afgift, naar Boet endelig en Gang skiftes. Endvidere er der endnu en Bestemmelse, der er indkommen i Folketinget, for øvrigt efter mit eget Forslag, og som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Det er bestemt i det oprindelige Forslag, at ved Succession i Len, Stamhuse og Fideikommisser eller ved Indtægtsnydelser, Livrenter, kan Arveafgiften betales, i Stedet for en Gang for alle, ved lige saa mange aarlige Afdrag, som den udgør Procenter af Formuen. Det er rimeligt her, hvor der er Tale om en Arv, ved hvilken man ikke bliver raadig over Formuen. Ved Forslag fra mig er dette under Behandlingen i Folketinget udvidet til ogsaa at gælde andre Boer, hvor der er fast Ejendom. Der kan nemlig Arveafgiften sikres ved Pant i Ejendommen og derefter betales afdragsvis i lige saa mange Aar, som den udgør Procenter af den arvede Formue. Derved opnaas jo f. Eks., at hvor der arves i yderste Linie og altsaa er Tale om en ret stor Procent, er det ikke nødvendigt for den, der arver Ejendommen, at skaffe en større Kapital til Veje straks, han maa kun finde sig i, at den arvede Formue kommer til at give ham 1 pCt. mindre i aarlig Indtægt, indtil Afgiften er betalt.

Endelig kommer jeg til det sidste og, jeg tør maaske sige, det mest omstridte af Forslagene. Det er det angaaende Stempelafgift for den dyrere Spiritus. Det er ikke en Ide, jeg selv har faaet, at foreslaa en saadan Stempelskat paa Vin, Cognac, Rom, Whisky, Banco, Bitter, Frugtvine, alle disse Varer, hvoraf nogle indføres fra Udlandet og andre fabrikeres i meget rigeligt Maal herhjemme. Det er Toldkommissionen, der i sin Tid har været inde paa Tanken, og Kommissionens Mindretal har gjort en Henstilling til Administrationen om at søge at lægge en Stempelskat paa disse Varer. Efter at jeg nu havde gjort mig bekendt med, at man i Tyskland i den sidste Rigsdagssamling, hvor man har gennemført den store „Reichs-Finanzreform“, der skaffede omtrent 200 Mill. Reichsmark ny Indtægter ind i Statskassen, havde gennemført en Stempelskat paa Cigaretter efter et Princip, jeg syntes kunde passe for en Beskatning af disse Spirituosa, har jeg, væsentlig med den som Forbillede,